

Eksempel. Vi have haft flere Regeringskommissioner, som have fremlagt Forslag, der ikke ere komne videre, fordi Regeringen paa Grund af Anstuelsernes Forfælgelse i Rigsdagen ikke har turdet arbejde videre derpaa, men at en Regeringskommissions Arbejde, forelagt for den vedkommende Minister, som derpaa har bearbejdet Stoffet, er blevet fremlagt i Rigsdagen i en, hvad Hovedpunktet angaar, saa væsentlig forfælgelig Skikkelse fra den oprindelige — altsaa fra første Stadium af, inden Forelæggelsen i Rigsdagen — kender jeg intet Eksempel paa. Jeg vilde imidlertid meget paastonne, om dette Eksempel vilde blive efterfulgt af mange lignende, thi i sidste Instans er det jo den paagældende, ansvarlige, konstitutionelle Ministers Anstuelse, udarbejdet efter Samraad med de ham nærmest vedkommende sagkyndige, man ønsker at saa fremmet ved de her i Rigsdagen forelagte Regeringslovsforslag. Det Hovedpunkt, hvor Kommissionens Mening skiller sig fra Regeringens Forslag, angaar navnlig Uddannelsesmaaden for Styrmænd. Regeringskommissionen har foreslaaet at oprette en eneste Statskole, formentlig i Forbindelse med en Kostskole her i Kjøbenhavn, og at flytte Navigationsvæsenet fra Marineministeren til Indenrigsministeren, og desuden at laa samtlige Stoler, deres Lærere og Navigationskommissionen ihjel. Et mere radikalt Forslag er saavidt mig bekendt, aldrig fremkommet fra nogen Regeringskommission, der har behandlet Spørgsmaalet om Omordningen af en bestaaende Institution. Dette er saa meget mere værd at lægge Mærke til, som denne Regeringskommission siges, at der under det bestaaendes Auspicer har uddannet sig en Sømandsstand her i Landet, der hører til de mest ansete blandt de søfarende Nationers. Altsaa giver den de bestaaende Institutioner en udmærket Ros for deres Resultater, men desuagtet foreslaar man denne radikale Forandring. Jeg bebrejder ikke Kommissionen noget i saa Henseende, tværtimod jeg er overbevist om, at den har handlet samvittighedsfuldt efter nøje Overvejelse, om end fra et Synspunkt, der hverken falder sammen med Traditionen eller, som jeg mener, vistnok kan forsvares ud fra Sagen selv. Hvad Spørgsmaalet angaar om at overføre Styrmands- og Maskinstvæsenet fra et Ministerium til et andet — det foreligger jo blot som et Forslag i Kommissionensbetænkningen — er det jo et Prærogativ, der tilkommer Regeringsmagten, naturligvis med tilbørlig Hensyntagen til Rigsdagens Mening i saa Henseende, at fordele de forskellige Brancher i Statsstyrelsen og de forskellige Admini-

strationsgrene under de forskellige Ministerier. Den her berørte Sag er jo et meget gammelt Spørgsmaal. Navnlig i den første halve Snes Aar, efter at jeg var kommen i Rigsdagen, var der ikke saa sjælden Spørgsmaal om, hvorvidt ikke Tyr- og Bager- samt Navigationsvæsenet bedst burde henlægges under Indenrigsministeriet. Jeg erindrer, at jeg i den Tid baade i og udenfor Salen under Forhandlingerne her og i Udvalgene havde Meningsudvekslinger med en æret afdød Kollega, Kaptajn Tuxen. Jeg har nemlig ikke troet, at det vilde være rigtigt at foretage denne Overflytning. Som det nu er, har Indenrigsministeren overordentlig meget at gøre paa Landet og ved Stranden med Hensyn til Redningsvæsenet, og skulde han desuden have alt, hvad der er maritimt af de nævnte Anliggender under sig, frygter jeg for, at det ikke vilde blive Ministerens Tankegang, man vilde spore igennem de Forholdsregler der bleve tagne, men at det vilde være de forskellige Departementers, og jeg er ikke sikker paa, at Indenrigsministeren, der væsentlig dog befatter sig med Landbrug, Haandværk og Industri, vil have den Interesse for disse Søforanstaltninger, som Søministeren vil have. Jeg er derfor tilfreds med Lovforslaget, for saa vidt som det ikke gaar ind paa at gøre disse Forandringer.

Hvad dernæst angaar Oprettelsen af en Statskole, skal jeg ikke opholde mig videre derved. Det vilde være en stærk Centralisation, og det kunde vist ogsaa blive meget udmærket, og jeg tror ogsaa, at en Bestyrer i sin Skole kunde rumme det Antal Styrmænd, som Danmark leverer om Aaret, og føre en udmærket Undervisning inden for denne Skoles Omraade. Naar først Anlægget var bekostet, kunde man formentlig naa dette med omtrent det samme Beløb, som naar man spreder det paa forskellige Hænder. Men der vil ved Forslaget savnes flere Fordele, som dels findes i den nu bestaaende Lovgivning og dels vil kunne faas ved en Endring i denne. Man vil uniformere for meget ved en Eksamen; det er ubekvent for Søfolk. Man vil disciplinere for meget, og man vil, selv om det er et meget begrænset Antal, udelukke de Personer, der er Tale om, fra en stærk Konkurrence. Det vil derfor komme til at afhænge saa overordentlig meget af den vedkommende Direktør for en saadan Anstalt, hvorledes Tingene ville gaa. Jeg tror ikke, at den højtærede Kommission nøje nok har overvejet disse Ting, selv bortset fra Forholdene ved den Stilling, der findes. Jeg kan ikke stamme rettere, end at den almindelige Opinion, der har rejst sig mod